

absolventský

ALMANACH

2025-2026

**základní
umělecká
škola
louny**

hudební obor

hra na kalvír
hra na bicí nástroje
hra na zobcovou flétnu
hra na housle
hra na kytaru
hra na trubku
hra na akordeon
sólový zpěv
populární zpěv

I. stupeň

Pavla Betková
Eliška Bláhová
Josefína Bromová
Matyáš Čížkovský
Štěpán Dort
Mariam El Frem
Jan Havrlant
Lukáš Havrlant
Tomáš Hořejší
Tomáš Hübsch
Sára Jakšová
Ondřej Kopecký
Eliška Krupková
Václav Lukšík
Beáta Machytková
Eliška Mašková
Matouš Müller
Tobiáš Jonáš Müller
Karolína Pávková
Anna Šampalíková
Pavčina Šedivá
Sabina Vepřovská
Kateřina Vinšová
Eliška Zuzčaková

II. stupeň

Zuzana Hladíková
Štěpánka Pelcová
Lucie Schejbalová
Adam Soukup
Eva Volková

výtvarný obor

výtvarná tvorba
fotografie a užitá tvorba
grafika a 3d tvorba

I. stupeň

Viktorie Boudová
Josefína Bromová
Lea Dvořáková
Anna Grygorska
Michaela Hevierová
Aneta Kišová
Žofie Klognerová
Michaela Kovaříková
Petr Krtička
Markéta Machová
Emma Medda
Nikol Nechanická
Elena Pištorová
Andrea Alexandra Pizarro Calvo
Barbora Razimová
Mikuláš Wagner
Magdalena Wagnerová

literárně -dramatický obor

dramatická
a literární tvorba

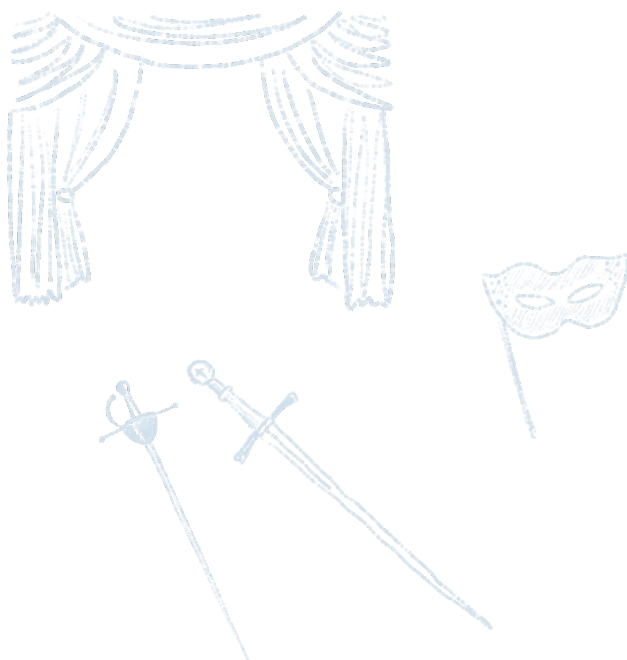
dramatická tvorba
a historický šerm

I. stupeň

Adam Laurich
Vivien Maťáková
Nela Merhoutová
Ela Michalejková
Matouš Müller
Adéla Pacltová
Daniela Petrlíková
Alžběta Strachotová

II. stupeň

Karolína Drápalová
Zuzana Ortmannová
Dominik Tattermusch

taneční obor

tanec s hůlkou

I. stupeň

Adéla Benešová
Karolína Cimrmanová
Klára Jonášová
Sofie Lorenčíková
Karolína Mašková
Ema Miesbauerová
Sofie Rajlichová
Johana Sejvalová
Agáta Sklouzová

HUDEBNÍ OBOR

**základní
umělecká
škola
louny**

Pavla Betková

hra na klavír, hra na housle

absolvent I. stupně

vyučující Ivana Derflerová, Michal Demeter

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Seznámení se s vážnou hudbou a obliba k malování.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Chodím sem ráda.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Pravidelnou docházku do výuky a příjemně strávený čas.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Je to tu skvělé.

Studuji na škole tři studijní zaměření ve dvou oborech. Hru na klavír a hru na housle v hudebním oboru a výtvarnou tvorbu ve výtvarném oboru. Pro housle mě nadchl jejich zvuk. Sestra chodí na střední uměleckou školu a snažím se jí v malbě vyrovnat.

Eliška Bláhová

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Jitka Sedláčková

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj umělecký vkus se během let v ZUŠ postupně změnil. Ze začátku jsem hrála spíš jednodušší skladby, ale časem jsem si oblíbila i ty náročnější a celkově jsem se v hudbě posunula.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Přátelská, inspirativní, podporující.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Naučila jsem se tu hlavně trpělivosti a vytrvalosti, což se mi bude hodit i v běžném životě.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Novým žákům bych vzkázala, ať je to hlavně baví.

Josefína Bromová

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Jitka Sedláčková

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Když jsem byla malá, bylo mi v podstatě jedno, jakou skladbu mi paní učitelka vybere. Hlavně jsem chtěla hrát a mít z toho radost. Postupem času jsem si ale začala víc uvědomovat, co se mi líbí a co mi je blízké. Dnes si skladby často vybírám sama a přirozeně tíhnu ke klidnějším a spíš tesklivým melodiím. Myslím, že se do mé hry postupně víc promítají moje vlastní pocity a nálady, takže už to není jen o notách, ale i o mně samotné.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Podpora, inspirace, radost.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Jedna z nejdůležitějších věcí, kterou jsem se tady naučila, je trpělivost. Ne všechno jde hned a někdy je potřeba se k těžkému místu vracet pořád dokola. To se mi bude hodit i v běžném životě, protože vím, že když u něčeho vydržím, výsledky se časem dostaví.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Novým žákům bych vzkázala, aby se nebáli dělat chyby a aby si hudbu hlavně užívali. Ze začátku se může zdát všechno těžké, ale když vydrží a najdou si ke svému nástroji vztah, odmění se jim to spoustou krásných zážitků.

Hře na klavír se věnuji několik let a za tu dobu se stala přirozenou součástí mého života. Hudba mi pomáhá vyjádřit emoce, které se někdy těžko říkají slovy. Postupně jsem si našla vlastní styl a dnes si vybírám skladby, které mi jsou blízké svou náladou i hloubkou. Studium na ZUŠ Louny mi dalo nejen hudební dovednosti, ale také trpělivost, vytrvalost a radost z tvoření.

Matyáš Čížkovský

hra na bicí nástroje
absolvent I. stupně
vyučující Jiří Soukup

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj vztah k hudbě se během let posunul od snahy „umět hrát správně“ k pochopení toho, že hudba není jen o výkonu. I když mi hra na bicí nikdy nepřípadala jednoduchá, naučil jsem se hudbu vnímat citlivěji, s větším respektem k rytmu, tichu a celku. Do své práce jsem si tak neotiskl ani tolik techniku, jako spíš vlastní přístup – upřímnost a snahu hledat smysl, i když věci nejdou hladce.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

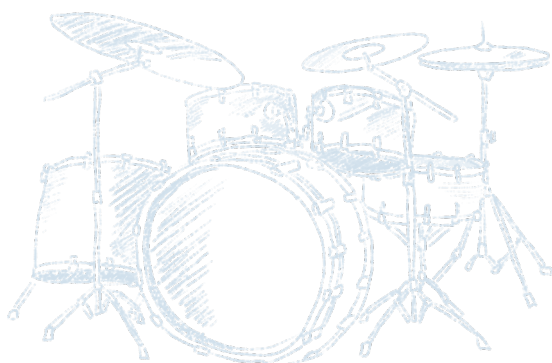
Výzva - hledání - zkušenost.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Schopnost přijmout, že ne všechno jde snadno, a přesto u toho vydržet.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nenechte se odradit tím, že vám něco hned nejde – i to je součást učení.

Jmenuji se Matyáš, je mi 16 a jsem absolvent hry na bicí nástroje, pro kterého bylo studium v zušce spíš cestou než cílem. Nešlo vždy o technickou dokonalost, ale o zkušenost s hudbou, rytmem a vlastními limity. Právě díky nim jsem se naučil trpělivosti, sebereflexi a tomu, že i neúspěch může mít hodnotu. Zuška pro mě byla místem, kde jsem si ověřil, že umění není jen o talentu, ale i o odvaze zkoušet a vytrvat.

Štěpán Dort

hra na bicí nástroje
absolvent I. stupně
vyučující Jiří Soukup

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj vkus se postupně měnil od jednoduchých věcí k tomu, co mě fakt baví a co mi sedí. Do skladeb a projektů se snažím dávat svoje nápady a nálady – aby to bylo opravdu moje.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Tvůrčí, intenzivní, otevřená.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Díky spoustě koncertů jsem se naučil pracovat s trémou/nervozitou a každé vystoupení byl krok vpřed.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nebojte se zkoušet nové věci a dělat chyby – díky nim se člověk naučí nejvíc.

Jmenuji se Štěpán a je mi 16 let. Hudbu mám rád, ale být dobrým bubeníkem jsem se naučil až tady.

Mariam El Frem

hra na zobcovou flétnu
absolvent I. stupně
vyučující Lucie Medřická

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Moje milovaná učitelka Lucie Medřická říká, že svůj charakter promítám do skladeb velmi okatě – prý hraju jako hyperaktivní chipmunk.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Kamarádi, zábava, bomba.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

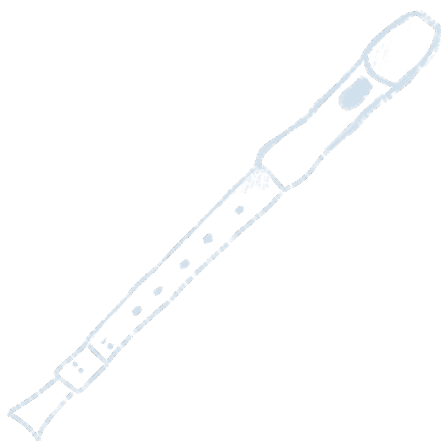
Rozhodně smažení hovězího masa. Věděli jste, že hovězí je nejlepší pokrátet na kostičky, nažhavit pánev a hodit ho na ni až ve chvíli, kdy je opravdu, ale opravdu horká?

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Bud'te dobří a no stress.

Jmenuji se Mariam, ale nikdo mi neřekne jinak než Mája. Moje oblíbená skladba je Bourrée od G. Muffata. Na sopránovou flétnu hraji již sedm let a třetím rokem i na altovou zobcovou flétnu, kterou mám raději. Díky svému studiu jsem poznala mnoho skvělých osobností!

Jan Havrlant

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Martina Podaná

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj vkus se proměnil z moderní hudby na rychlou klasickou hudbu. To se mi podařilo otisknout do výběru rychlých skladeb.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Naučné, zábavné, přátelské.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Naučil jsem se vytrvalosti, pořád zkoušet skladbu, dokud ji nebudu perfektně umět.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Vzkázal bych jim, aby se nebáli začít s něčím novým a nevzdávali se, když se vám to nedaří, hlavně, když je to zábava.

Já se jmenuji Honza. Chodím na lounský gympl a daří se mi tam. Mám rád matiku a zeměpis. Jezdím na vědomostní olympiády, IQ mám asi 140. Jde mi v podstatě všechno kromě tělocviku, na vysvědčení mám tedy samé jedničky. Za koníček mám kromě hraní na klavír šachy. Šachy hraju od dvanácti let a docela mi jdou. Jezdím na turnaje a většinou jsem v pořadí kolem poloviny. Další moje záliba, i když ne závodně, je stolní tenis. Stůl máme v přízemí, takže musíme jenom sejít schody a můžu si zahrát – většinou s rodinou. Hraji na klavír od svých šesti let a asi proto rád poslouchám hudbu. Hraní mě baví a hodlám pokračovat na druhém stupni.

Lukáš Havrlant

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Martina Podaná

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Během let jsem se postupně zlepšil a už umím hodně dobře hrát. Často hraji rychlé skladby.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Přátelská, poklidná, odborná.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Vystupování před veřejností.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nemějte strach, že byste měli špatného učitele. Učitelé jsou hodní a naučí.

V ZUŠ se učím hrát na klavír a nově i na kytaru. Hra na klavír mi jde hodně dobře a hru na kytaru se učím rychle. V ZUŠ jsem se naučil číst noty, hrát z paměti a hlavně mám rád hraní rychlých skladeb.

Tomáš Hořejší

sólový zpěv

absolvent I. stupně

vyučující Kateřina Štolová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj hudební vkus byl vždy poměrně pestrý a nalézal jsem zálibu v různých žánrech, tedy ke změně vkusu příliš nedošlo. To, jak jsem vystupoval a jak se moje osobnost promítala do mých vystoupení, se ale měnilo poměrně znatelně. Postupem času jsem získával více zkušeností a sebevědomí, na pódiu jsem se cítil stále v menším a menším stresu. Byl jsem uvolněnější, vystoupení si více užíval, a tak se i více projevoval můj vlastní styl a vystupování.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Učitelka dělá mistra.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného zpěvu), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Sebe prezentace - u hudebníků nejsou důležité jen jejich hudební dovednosti, ale i schopnost sebevědomě vystoupit a prezentovat svou práci. Pokud je toho někdo schopen a ještě si to užije, bude vždy respektovaný a obdivuhodný.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Hudba není nutnost ani povinnost. Hudba má smysl jen tehdy, když ji děláte z lásky.

Mojí vášní je od mých zhruba 10 let hudba. Ačkoli jsem se jí před dosažením tohoto věku nevěnoval, později jsem se do ní zamiloval a nedokáži si život bez ní představit. Je pro mě inspirací, oázou klidu i prostředkem k povzbuzení. Provází ty šťastné, ale i smutné okamžiky v mém životě. Mám rád, a vždy jsem měl, všechny žánry, styly i typy hudby, protože jen tak má člověk v hudbě opravdovou společnost, která ho může provádět celým jeho životem. Hraji na různé hudební nástroje a baví mě se učit na další a další, sledovat pokrok, ale hlavně radost ostatních, když zahrají píseň, kterou znají. Kromě hudby se věnuji i sportu a studiu práv.

Tomáš Hübsch

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Eva Maťátko

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

V průběhu let se dostávám k složitějším skladbám na klavír a v tom si rozumím s paní učitelkou Maťátko, která mi pomáhá vybrat pomalejší skladby, které mohu procítit.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Rozvíjí talent.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Soustředění a smysl pro povinnost.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Užitečné trávení volného času.

Jmenuji se Tomáš Hübsch, je mi 14 let. Nyní jsem studentem třetího ročníku osmiletého gymnázia v Lounech a klavíru se věnuji od 6 let. Klavír je moje vášeň a věřím, že mě bude doprovázet celý můj život, i když se pravděpodobně nebudu klavíru věnovat profesionálně.

Sára Jakšová

populární zpěv

absolvent I. stupně

vyučující Veronika Studená

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Zpočátku jsem hledala inspiraci hlavně v rádiových hitech, ale postupně jsem díky ZUŠ objevila kouzlo žánrů, ke kterým bych se sama nedostala, od klasiky až po jazz. Můj vkus dozrál a naučila jsem se v písních hledat hloubku. Do každého vystoupení jsem se snažila vložit kus své aktuální nálady a emocí; zpěv se pro mě stal způsobem, jak vyjádřit věci, které se mi nedařilo říct slovy.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Inspirace, emoce, domov.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného zpěvu), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Jednoznačně je to trpělivost a disciplína. Zjistila jsem, že talent je jen začátek a že k opravdovému výsledku vede cesta skrze pravidelné cvičení a překonávání trémy. To mi dodalo sebevědomí, které využiju v jakékoli jiné oblasti života.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nebojte se chybovat a nestyďte se za svůj hlas. Každý tón, který „ujede“, je jen krokem k tomu, abyste ten příští zazpívali čistě. Užijte si ten proces objevování sebe sama.

Jmenuji se Sára Jakšová a hudba mě provází od dětství. Studium zpěvu na ZUŠ pro mě nebylo jen o technice a správném dýchání, ale především o hledání vlastní identity a o odvaze vystoupit z komfortní zóny. Kromě hudby mě baví číst, organizovat různé akce a cestovat. ZUŠ mi dala nejen pevné základy, ale i přátelství a zážitky, na které budu vždy ráda vzpomínat. Pevně věřím, že zpěv zůstane mou součástí i po absolutoriu.

Ondřej Kopecký

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Karolína Blehová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Na začátku jsem poslouchal spoustu věcí a nemohu přesně říct co, ale za ty roky jsem se našel ve starší hudbě - hlavně jazz, swing, ragtime, ale také v klasice. I já sám jsem dost staromódní, takže lze říct, že to je celé moje já.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Příjemné, kulturní, nabitě.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Určitě by to byla trpělivost a neoblomnost v dosažení mých cílů.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Užívejte si to, hrajte, co vás baví, a nevzdávejte to i když na to chvílemi nebudete mít chuť.

Poprvé jsem ke kultuře a hudbě přišel přes svého otce, baletáka souboru Národního divadla, když mě v divadle jako malého hlídal, a přes svého dědu, který uměl výborně hrát na klavír. V první třídě jsem se přihlásil do ZUŠ v Praze a klavír byl jasná volba. Bohužel přes velký nápor dětí mě na něj nevzali a já začal hrát na flétnu. Teprve až když jsme se přestěhovali do Loun, přišla po pár letech možnost vrátit se ke klavíru.

Ten mě začal opravdu bavit, hlavně také díky paní učitelce. A i přes všechny možné potíže a změnu paní učitelky jsem u něj zůstal 7 let. Naučil jsem se toho spoustu, ale cítím, že po 11 letech hraní v ZUŠ je čas jít dál. Hlavně se chci věnovat jiným koníčkům, kterých mám opravdu hodně. Dělán vedoucího ve skautu, sbírám parní stroje a mnoho dalšího. Především pak je to architektura, které bych se jednou rád věnoval i jako svému povolání.

Eliška Krupková

hra na kytaru

absolvent I. stupně

vyučující Josef Gunár

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Ze začátku jsem hrála jednodušší skladby, abych se s kytarou seznámila. Postupem času jsem si s ní začala rozumět a být si ve hře jistější. Začala jsem hrát složitější a složitější skladby.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

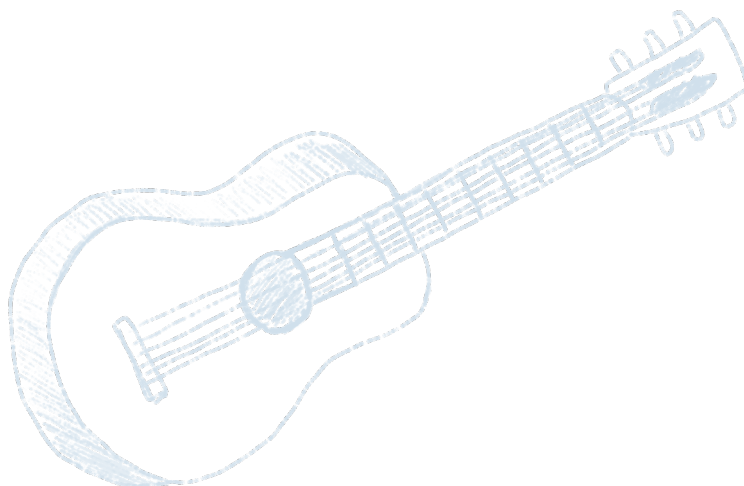
Inspiroující, zábavná, podporující.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Naučila jsem se tu hlavně být trpělivá a vytrvalá, a že vše potřebuje svůj čas, aby se dosáhlo nejlepších výsledků.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Novým žákům bych vzkázala, ať si splní svá přání, kvůli kterým se do ZUŠ přihlásili, a ať je to hlavně baví.

Václav Lukšík

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Zdeněk Kohout

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Během let v ZUŠ se můj umělecký vkus moc neměnil a do "mých" skladeb se mi nějak nepodařilo otisknout sám sebe (protože to moje skladby nebyly).

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Dřina, klavír, zábava

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Nebát se vystupovat před mnoha lidmi.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Učte se.

Jmenuji se Václav Lukšík a je mi 13 let. Rád hraji na piáno/klavír nebo rybařím. Má sestra se jmenuje Johana a mí rodiče se jmenují Jana a Václav Lukšíkovi.

Beáta Machytková

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Eva Maťátko

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj celý život je jedná divná fáze za druhou a těchto "etap" bylo nespočet, ale nejdůležitější je nebát se vstoupit do nové.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Náročné, ale přínosné.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Určitě vystupování před lidmi.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nebát se jít do nových věcí, i když je to většinou nekomfortní.

Jmenuji se Bea a hudba mě provází celý život. Už od malička jsem chodila do zušky a jaksi jsem nikdy nepřestala. Byly časy, kdy jsem do zušky chodit nechtěla a nejraději bych se vším skončila, ale láska k hudbě byla silnější než nenávist k vstávání z postele.

Eliška Mašková

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Martina Podaná

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj umělecký vkus se mění s přibývajícím věkem a s tím, co hraju, jsem spokojená.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Vzdělávací, přátelská, hlučná.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Vystupovat před lidmi.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nebojte se chyb, chybami se člověk učí.

Jmenuji se Eliška Mašková. Mám ráda hudbu, ráda tvořím a zajímám se o různé technologie. Ve volném čase chodím s kamarády ven hrát fotbal, bruslit nebo si ráda kreslím, poslouchám hudbu a jako většina teenagerů hraju počítačové hry.

Matouš Müller

hra na klavír, hra na akordeon

absolvent I. stupně

vyučující Martina Podaná, Zdeněk Patrovský

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Řekl bych, že můj vkus se mění s mým věkem, ale škola mě obohatila hraním různých žánrů, které bych jinak nepoznal.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Opakování matka moudrosti.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Trpělivost.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Aby měli z hraní radost a vybrali si to, co je bude bavit.

Jmenuji se Matouš Müller a základní uměleckou školu navštěvuji od svých 5 let, kdy jsem začínal v kolečku předškoláků. Poté jsem si vybral hudební a dramatický obor, protože hudba má v naší rodině dlouhou tradici a divadlo mě zaujalo. Upřímně, chvílemi jsem to chtěl i vzdát, ale díky podpoře mých rodičů a trpělivosti mé učitelky Martiny Podané jsem to zvládl až do absolventského roku. Mezi mé záliby patří sporty a zvířata, zejména psi. Hraju závodně lední hokej a s kamarády chodím hrát florbal. Po každém koncertě a představení se nezapomenu odměnit pěkně šťavnatým burgrem.

Tobiáš Jonáš Müller

hra na akordeon

absolvent I. stupně

vyučující Zdeněk Patrovský

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj umělecký vkus se spíše měnil s mým věkem. Mé JÁ se do skladeb nevťisklo, ale skladby se vtiskly do mě.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Vytrvalost, cvik, umění.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

komunikace

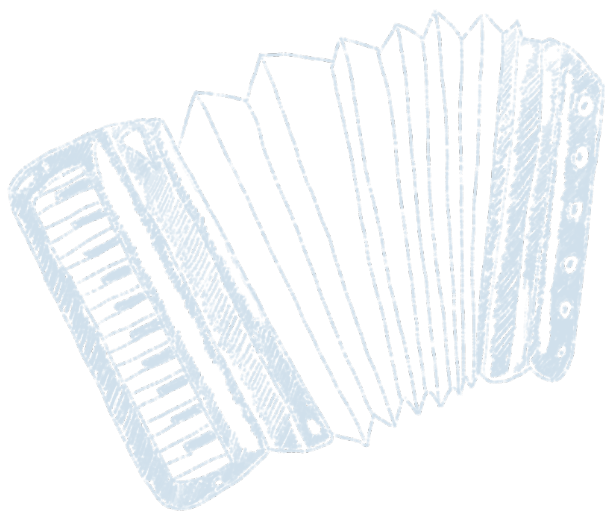
Co bys vzkázal/a novým žákům?

Uvolnit se při hraní.

Jmenuji se Tobiáš Jonáš Müller. Již jsem absolvoval LDO a Hru na klavír. Letos završuji I. stupeň hudebního oboru Hry na akordeon, ve kterém, tak jako v případě předešlých oborů, plánuji pokračovat.

Rád pečuji o kočky, čtu a sportuji, a také rád cestuji a zajímám se o geopolitiku.

Karolína Pávková

populární zpěv

absolvent I. stupně

vyučující Marcela Brýdová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Ze začátku jsem byla mnohem nervóznější než teď. I když mám občas trému, už vím, že si zpívání mám hlavně užít a vcítit se do písně. Snažím se předat její emoce, což se mi postupně daří. Můj hudební vkus se nijak výrazně nezměnil, ale dříve jsem měla raději veselejší písně. Teď se mi víc líbí i tajemnější a hlubší skladby, ve kterých můžu vyjádřit víc pocitů.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Hudba, inspirace, přátelství.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného zpěvu), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Naučila jsem se, že i když se něco nepovede, hlavní je, že jsem si to zkusila a zjistila, co mi daná věc nebo dovednost může přinést. Díky tomu se nebojím nových výzev a vím, že každá zkušenost mě někam posune.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nebojte se zkoušet nové věci a jděte si za svým snem a za tím, co doopravdy chcete. I když to někdy nevyjde, nevzdávejte to. A na pódiu si to prostě užijte.

Hudba je pro mě důležitá. Zpěv mi pomohl nebát se vystupovat před lidmi. Na pódiu jsem sice nervózní, ale stejně si koncert dokážu užít a mám radost, že tam můžu být.

Anna Šampalíková

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Zdeněk Kohout

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj vztah k hudbě se postupně vyvíjel a dnes ji nevnímám jen technicky, ale i osobně.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Hudba, kreativita, podpora.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Naučila jsem se trpělivosti a nevzdávat se hned.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Bud'te trpělíví, trpělivost přináší ovoce, ale také nezapomeňte, že hudba není o dokonalosti, ale o radosti z hraní.

Hra na klavír mě provází už sedm let a stala se důležitou součástí mého života. Naučila mě koncentraci, trpělivosti i tomu, jak vyjádřit emoce beze slov. Základní umělecká škola se pro mě nestala jen místem výuky hudby, ale také místem, kde jsem se setkávala s přáteli - ať už na školních akcích, koncertech nebo při samotných hodinách.

Hudba je pro mě přirozená jako dýchání a neumím si představit, že by v mém životě chyběla.

Pavčina Šedivá

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Martina Podaná

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

U mě se střídají dva umělecké vkusy. Romantické skladby s rychlými. Vždycky jsem obdivovala lidi, kteří umí rychlé skladby, protože to už je opravdu něco, čím se můžete chlubit. Dá se říct, že alespoň půlku svého já jsem dala do svých představení.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Moderní, inspirativní, přátelská.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Vyjadřovat emoce i sebevědomí, to, že vystupuji před lidmi, mi pomohlo nemít stres a už se tolik nebojím například hrát před nimi na klavír nebo mluvit.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Určitě si najdete něco, co vás bude bavit, a když už si to vyberete, tak to nevzdávejte a udělejte si na to čas. Hlavně tahle škola má opravdu výborné učitele a najdeš si tu i kamarády.

Já jsem Pája a je mi 14 let. Hraju na klavír už 7 let. Už jako malá jsem věděla, že budu hrát na klavír, protože mě strašně moc zaujal. Chci se v tom stoprocentně ještě zlepšovat.

Opravdu miluju hudbu, je to něco, co mi fakt zlepší náladu.

Sabina Vepřovská

sólový zpěv

absolvent I. stupně

vyučující Marcela Brýdová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj hudební vkus se během let v ZUŠ moc nezměnil, ale poznala jsem hodně nových stylů, které si občas poslechnu. Určitě jsem začala poslouchat i nové věci, o kterých mě dřív nenapadlo, že bych někdy poslouchala.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Kamarádství, podpora, radost.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného zpěvu), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Díky ZUŠ jsem se naučila že nemusím být nervózní kvůli blbostem a že před koncerty není z čeho být nervózní.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

ZUŠ je místo, kde najdete kamarády a skvělé učitele, kteří jsou hodní, milí a pomůžou s čímkoli. Na této škole není čeho se bát, ať se rozhodnete jako já pro zpěv nebo cokoliv jiného, nebudete litovat a budete si to pamatovat do konce života.

Jsem ráda že jsem se rozhodla jít na ZUŠ, je to nejlepší věc, kterou jsem kdy udělala. Každý den se sem ráda vracím, jelikož vím, že ve třídě je vždy skvělá paní učitelka a kamarádi, kteří mi vždy vykrouží úsměv na tváři.

Kateřina Vinšová

hra na kytaru

absolvent I. stupně

vyučující Jan Stehlík

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Začínala jsem u dětských písniček a postupně jsem se dostala k modernější hudbě, třeba ke skupinám jako Coldplay. Dnes mě baví hledat vlastní styl a do hudby přidávat kousek sebe.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Inspirující, otevřená, přátelská.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Nevzdávat to, i když něco nejde hned napoprvé. Je důležité zkoušet to znovu a znovu, dokud se to nepovede.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

I když vás to někdy nebude bavit, nevzdávejte to. Všechno úsilí se vám časem vyplatí, protože když si sami zahrajete svoji oblíbenou písničku, je to pocit k nezaplacení. Učitelé vám se vším pomohou a rádi přizpůsobí výuku vašemu vkusu.

Jmenuji se Kateřina Vinšová. ZUŠ v Lounech byla a bude důležitou součástí mého života. ZUŠ pro mě není jen škola, ale místo, kde jsem potkala kamarády a objevila, že hudba dokáže zlepšit den. Z velké části díky mému učiteli Honzovi Stehlíkovi, který měl vždy dobrou náladu a vítal mě s úsměvem na tváři. Do dalších let si odnáším spoustu zážitků, zkušeností a chuť zkoušet nové věci.

Eliška Zuzčaková

hra na klavír

absolvent I. stupně

vyučující Karolína Blehová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Zpočátku jsem hrála skladby vybrané paní učitelkou, později jsem si k vybraným skladbám začala vybírat skladby, které mi jsou hudebně blíží.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Zábavná, inspirující, tvořivá.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Naučila jsem se být více trpělivá.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Pokud něco nejde, tak zkoušet dál.

Jmenuji se Eliška Zuzčaková a je mi 14 let. ZUŠku jsem začala navštěvovat již ve školce, kdy jsem chodila do kolečka předškoláků. Líbilo se mi, že můj starší bratr hraje na kytaru, a také jsem chtěla umět na nějaký nástroj. S rodiči jsme vybrali klavír, na který hrají už 8. rokem. Mimo hraní na klavír mě baví také skládání kamínkových obrazů a květin z lega. V budoucnu bych se chtěla dostat na pedagogickou střední školu. Mám ráda práci s dětmi a pro tuto práci je také potřeba umět hrát na hudební nástroj.

Zuzana Hladíková

sólový zpěv

absolvent II. stupně

vyučující Renata Zázvorková

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Během studia na ZUŠ se můj umělecký vkus zásadně neproměnil, spíše se postupně rozšířil. Začala jsem víc vnímat kulturní dění v Lounech, navštěvovat koncerty a vernisáže a objevovat nové podoby umění.

Co se týče mé osobnosti v tvorbě, jako zpěvák věřím, že každý hlas je jedinečný, a právě proto si myslím, že v každé písni byl kus mě. Nešlo jen o hlas, ale i způsob, jakým hudbu prožívám a cítím. Myslím, že i má výrazná tréma před vystoupeními byla součástí mého „já“ a stala se přirozenou součástí mého projevu.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Jedinečnost, inspirace, rozvoj.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného zpěvu), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Během let na ZUŠ jsem se samozřejmě nejvíce věnovala zpěvu a práci s hlasem, ale tou nejdůležitější dovedností, kterou si odnáším, není samotná technika. Naučila jsem se většímu respektu – k sobě samé, ke svému oboru i k ostatním umělcům. Postupně jsem pochopila, že každý má svou vlastní cestu, tempo i styl a že porovnávání není tak důležité jako vzájemná podpora.

Vybudovala jsem si zdravější vztah sama k sobě, schopnost přijmout chyby a pracovat s nimi. Lásku k umění a nadšení jsem viděla téměř všude kolem sebe, a právě to mě inspirovalo. Uvědomila jsem si, jak silně dokáže umění spojovat lidi, vytvářet přátelství a společné zážitky. Myslím si, že právě tyto dovednosti – respekt, empatie a schopnost spolupracovat – se mi budou hodit nejen v uměleckém prostředí, ale i v běžném životě.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nebojte se projevit, i když vám někdo bude říkat, že jsou jiní lidé lepší než vy. Vždy se najde někdo šikovnější, ale to neznamená, že vaše cesta nemá hodnotu.

Nevzdávejte se při prvních neúspěších a učte se mít rádi nejen svůj obor, ale i lidi kolem sebe. Podpora a přátelství jsou stejně důležité jako samotný výkon. A pamatujte, že každá chyba je jen krokem vpřed, příležitostí k růstu a zlepšení – rozhodně ne koncem světa.

Nastoupila jsem do ZUŠ ve druhé třídě jako vystrašená holka, která netušila, jak moc ji toto rozhodnutí ovlivní. Studium nebylo vždy jednoduché, prošla jsem si lehčími i náročnějšími chvílemi, ale právě ty mě posunuly dál a prohloubily mou lásku k hudbě i k paní učitelce Renatě Zázvorkové. I když to se mnou neměla lehké a během hodin padlo mnoho slz, nikdy mě nepřestala podporovat. Byla mou oporou a motorem, který mě poháněl dál. Proto patří mé poděkování především jí, jelikož byla největší součástí mé cesty na ZUŠ.

Zuzana Hladíková

sólový zpěv
absolvent II. stupně
vyučující Renata Zázvorková

Štěpánka Pelcová

hra na trubku

absolvent II. stupně

vyučující Jaromír Laksa

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Během studia v ZUŠ se můj hudební vkus postupně rozšiřoval. Od jednoduchých skladeb jsem se dostala ke složitějším žánrům a stylům, ať už při sólové hře, nebo v kapelách. Postupně se do hraní dostaly mé emoce i osobní přístup k hudbě.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

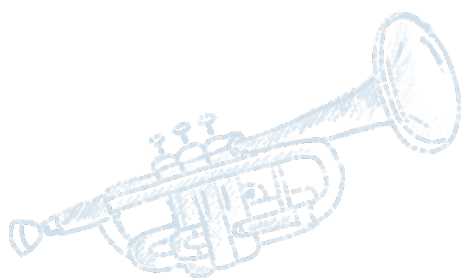
Motivující, formující, inspirativní

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Díky ZUŠ jsem se naučila spolupracovat s ostatními, naslouchat jim a respektovat různé názory. Zjistila jsem, jak důležité je fungovat jako tým.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Chyby k učení patří a nejdůležitější je mít z hudby dobrý pocit a radost.

Ke hře na trumpetu mě přivedl můj učitel, když jsem k němu před lety přišla se zobcovou flétnou. Mé studium mi dalo možnost vystupovat sólově i s ostatními a získala jsem cenné zkušenosti z koncertů. Naučila jsem se pracovat sama se sebou, s trémou a s odpovědností vůči ostatním muzikantům. Na roky strávené na ZUŠ budu vzpomínat s radostí a jako na období, které mě posunulo hudebně i lidsky.

Lucie Schejbalová

hra na klavír

absolvent II. stupně

vyučující Jaroslava Sejvalová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Na počátku svého studia jsem netušila, kolik času je potřeba, aby se člověk ve hře na klavír zdokonalil. Ze začátku jsem si nebyla jistá, které skladby se mi líbí a které ne, ale časem si člověk najde svoji cestu a já jsem si například oblíbila klasickou hudbu víc než tu filmovou. Když budu odpovídat na otázku: Kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých skladeb, děl či představení?, tak je to určitě hodně, protože "já" jako osoba jsem unikát a ke každé skladbě si vytvořím osobní vztah i na základě svých znalostí daného autora či období.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Inspirativní, zábavné, naučné.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Osobně bych řekla vytrvalost, protože i když mi nějaká skladba zpočátku nešla, tak jsem ji trénovala dál a nevzdala jsem to.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Bez práce nejsou koláče. Je potřeba trénovat, i když na to není nálada. Výsledek ale stojí za to a hraní přináší radost do života.

Jmenuji se Lucie Schejbalová a momentálně je mi 18 let. Studuji už sedmým rokem na víceletém gymnáziu v Lounech, kde mě nejvíc baví biologie. Mám ráda hudbu, přírodu a zvířata celkově. Do ZUŠ chodím ráda a docházím sem na klavír, sbor a nově i housle. Ráda se na svět dívám pozitivně a cením si svých přátel a rodiny. Věřím, že mě bude hudba provázet celý život.

Adam Soukup

hra na klavír

absolvent II. stupně

vyučující Eva Maťátko

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Myslím si, že můj umělecký vkus zůstal víceméně stejný. Přesto se ale samotné umění neustále vyvíjí a posouvá své hranice do nových oblastí, což ovlivňuje i to, jak nad ním dnes přemýšlím.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Náročná, formující, zapamatovatelná.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Disciplína.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nebojte se dělat, co vás baví.

Na klavír hraji více než deset let. Může se zdát, že je to dlouhá doba a že bych už měl mít určitou úroveň. Pro mě ale klavír nikdy nebyl o výkonu ani o technicky náročných skladbách – právě naopak. Mám rád klid a vystupování je něco, co mi není blízké. Díky klavíru jsem si však odnesl něco mnohem důležitějšího. Jeden z nejzásadnějších vztahů ve svém životě – vztah s mou učitelkou Evou Maťátko. Upřímně, nebýt jí, už bych se tomu dávno přestal věnovat. Jen výjimeční učitelé mají takový přístup a entuziasmus k žákům. A Evička k nim patří.

Eva Volková

hrta na klavír

absolvent II. stupně

vyučující Zdeněk Kohout

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Jako většina žáků jsem začala do základní umělecké školy chodit už jako malá holka. Bylo mi asi 7 let, a proto jsem začínala hraním jednoduchých lidových písniček. Díky svému učiteli jsem si ale v průběhu studia mohla vybírat skladby sama, což se hodně odrazilo i na mé chuti cvičit, protože jsem hrála opravdu s radostí. Postupně se můj hudební vkus měnil – od jednoduchých melodií jsem se dostala ke skladbám, které jsou mi stylově i pocitově bližší. Myslím, že právě v nich se mi daří nejvíc projevit vlastní emoce a kus sebe.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Výzva, odpočinek, zážitky.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Trpělivost.

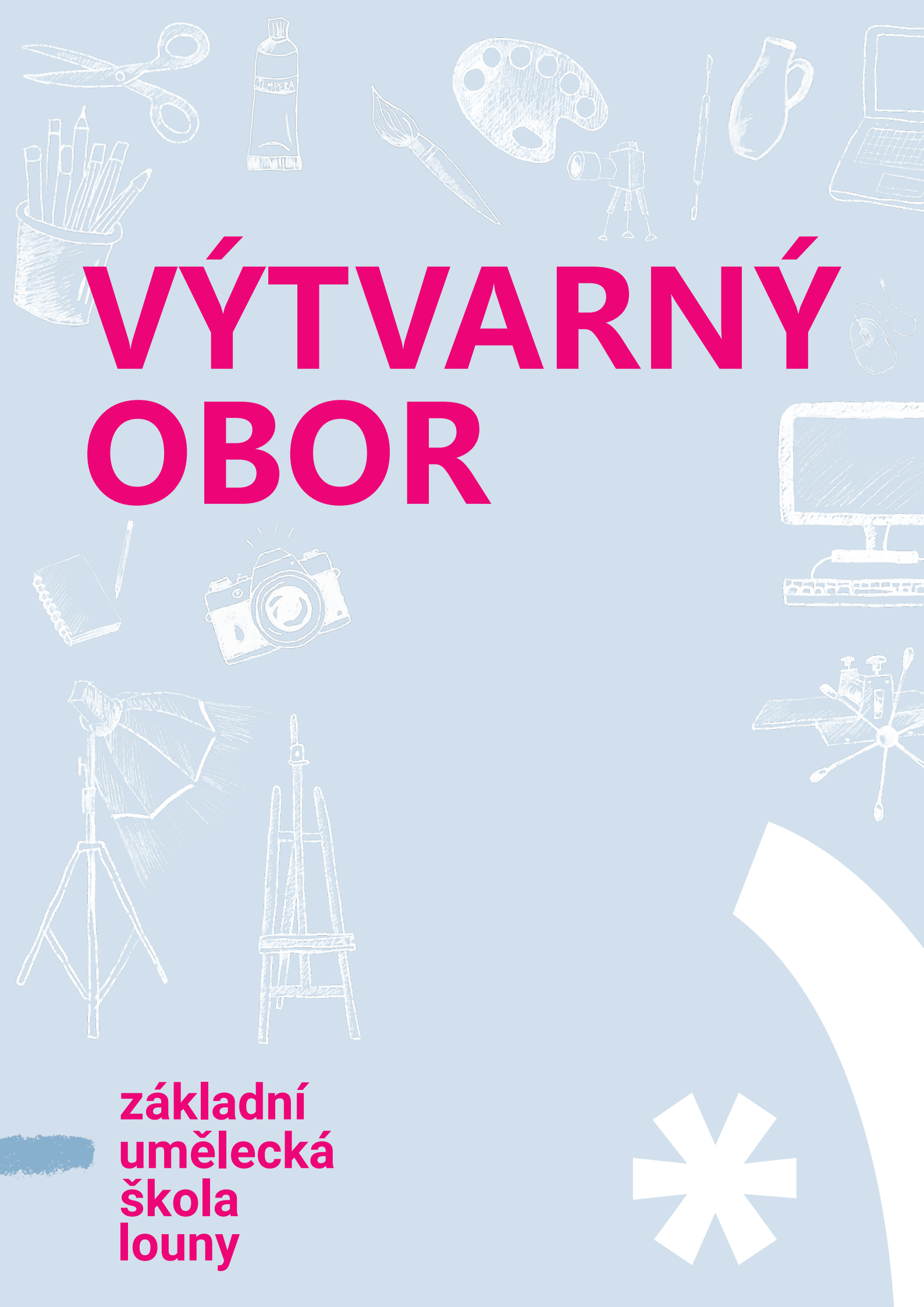
Co bys vzkázal/a novým žákům?

Ať se nebojí zkoušet nové věci a vydrží i chvíle, kdy to nejde podle představ. Nejhezčí na tom je radost z hudby a z vlastního pokroku.

Chodím do třetího ročníku gymnázia. Kromě hudby miluju sport, kterému se věnuji už od dětství a dodnes je pro mě skvělým způsobem, jak si vyčistit hlavu. Ráda trávím čas s kamarády a velkou radost mi dělá i můj pejsek. Hudba je pro mě místo, kde si můžu odpočinout a přijít na jiné myšlenky.

Ke klavíru jsem si za ty roky vytvořila opravdu blízký vztah. Začínala jsem jednoduchými písničkami a postupně jsem se dostala ke klasickým i modernějším skladbám, ve kterých se dokážu více najít. Díky ZUŠ jsem měla možnost vycestovat do partnerského města ve Francii, kde jsme odehráli malý koncert – byl to pro mě silný zážitek a hezká vzpomínka na to, kam až mě hudba může dovést.

VÝTVARNÝ OBOR

**základní
umělecká
škola
louny**

Viktorie Boudová

výtvarná tvorba

absolvent I. stupně

vyučující Soňa Racety

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Z počátku jsem preferovala spíše realistické kresby a malby, které jsem se postupně ovšem naučila zjednodušovat a momentálně dávám přednost jednodušším. Podařilo se mi otisknout se do některé z mých prací? Ano myslím, že v každé z mých prací je kus mě a nikdo mi to nevyvrátí.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Kreativní, přátelská, rozmanitá.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Myslím, že jsem se naučila zachovat klidnou hlavu, i když se zrovna nedaří vše podle plánu, vyjádřit svoje emoce beze slov a stát si za svým názorem.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Pokud se někomu nelíbí vaše práce, neztrácejte chuť ke tvoření. Každý má jiný vkus a všem se nemusí líbit to, co vám. To ovšem neznamená, že jste špatní ve svojí tvorbě.

Když maluji, je to pro mě čas, kdy mohu relaxovat a rozvíjet svoji fantazii. Mohu být sama se svojí myslí. Není to pro mě ovšem jenom koníček. Moje babička byla velmi nadaná v oblasti malování a modelování, já ji ovšem nikdy nepoznala. Zemřela mnoho let před tím, než jsem se narodila, a tak když maluji, mám pocit, že jsem s ní. Umění nás spojuje, i když jsme se nikdy nepoznaly.

Josefína Bromová

fotografie a užitá tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Eva Fialková

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Když jsem s focením začínala, brala jsem ho hlavně jako zábavu a zkoušela jsem všechno možné. Postupně jsem si ale začala více všimnout detailů a nálady, kterou fotka vyzařuje. Dnes nejraději fotím lidi, protože mě baví zachytit jejich emoce, přirozenost, životní příběh. Zároveň mě stále inspiruje i příroda, která má pokaždé jinou atmosféru. Myslím, že do svých fotek dávám hlavně to, jak daný okamžik cítím.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Kreativita, podpora, zkušenosti.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Jednou z největších dovedností, které jsem se při studiu naučila, je vnímat svět kolem sebe jinými očima. Naučila jsem se být pozornější k detailům, světlu i náladě okamžiku. To se mi bude hodit i v běžném životě, protože si díky tomu více všímám maličkostí a dokážu si jich vážit.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Novým žákům bych vzkázala, aby se nebáli experimentovat a hledali svůj vlastní styl. Každý vidíme svět trochu jinak a právě to je na umění nejhezčí. Důležité je nevzdávat se a fotit to, co tě opravdu baví.

Nejraději fotografuji lidi, baví mě zachycovat jejich přirozenost, emoce, ale inspiraci nacházím i v přírodě. Focení mi pomáhá dívat se na svět v jiných souvislostech, jiným pohledem. Studium mi dalo nejen technické dovednosti, ale i větší cit pro atmosféru a kompozici.

Lea Dvořáková

výtvarná tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Soňa Racety

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Ze začátku jsem se na styl moc zaměřovala, ale časem jsem začala experimentovat, abych si pro sebe našla ten nejllehčí. Ale já ráda dělám pokusy a měním dílo, takže si dělám, co se mi líbí.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Svobodné, znalostní, podporující.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Sebevědomí.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Jen to, že to nedokážeš, neznamená, že to nikdy nepůjde.

Na výtvarku chodím od osmi let a konečně jsem absolvent. Mezi těmito lety jsem měla pochybnosti o svých uměleckých schopnostech, ale bylo jen otázkou času, kdy jsem si uvědomila všechny ty pochybnosti, a čas, který jsem věnovala kresbám, se konečně vyplatil. A to díky Soně. Možná jsem náročná studentka, ale moc si vážím její trpělivosti.

Anna Grygorska

výtvarná tvorba

absolvent I. stupně

vyučující Soňa Racety

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Během let na ZUŠ se moje dovednosti postupně zlepšovaly a po určité době jsem už věděla, co chci malovat a jak.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Zábavná, zajímavá a úžasná.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Komunikace – protože na ZUŠ jsem si našla spoustu skvělých kamarádů, se kterými si ráda povídám, a každou výuku samozřejmě zažijeme legraci.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

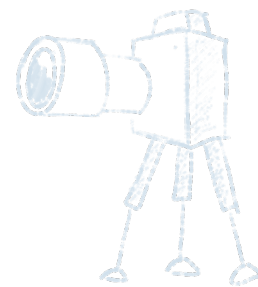
Bud'te hodní ke svým vyučujícím a hlavně si ten čas na ZUŠ užijte.

Do ZUŠ chodím od malička. Můj první den v ZUŠ byl, když mi byly čtyři roky. Zpočátku jsem chodila do přípravy v Praze, ale později jsem se dostala i mezi starší děti. Když mi bylo deset let, přestěhovala jsem se do Loun a seznámila jsem se s paní učitelkou Soňou Racety, učitelkou na kreslení, kterou by si přálo každé dítě. Moje učitelka na kreslení je velmi milá a když jsem poprvé přišla, seznámila mě mile s celou třídou a hodně mě naučila. V tu dobu mne to mile potěšilo, že mne tak rychle mezi sebe vzali, našla jsem si spoustu kamarádů, se kterými jsem si užila spoustu legrace. Jsem moc ráda, že jsem dostala tak úžasnou třídu a učitelku. Postupem času se můj talent zlepšoval a i dnes se věnuji kreslení pořád, hodně ve svém volném času, a opravdu mě baví.

Michaela Hevierová

fotografie a užitá tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Eva Fialková

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Na začátku jsem fotila všechno možné, ale postupem času jsem našla to, co mě opravdu baví, a to jsou portréty, krajina a zachycení emocí.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Inspirace, kreativita, podpora.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

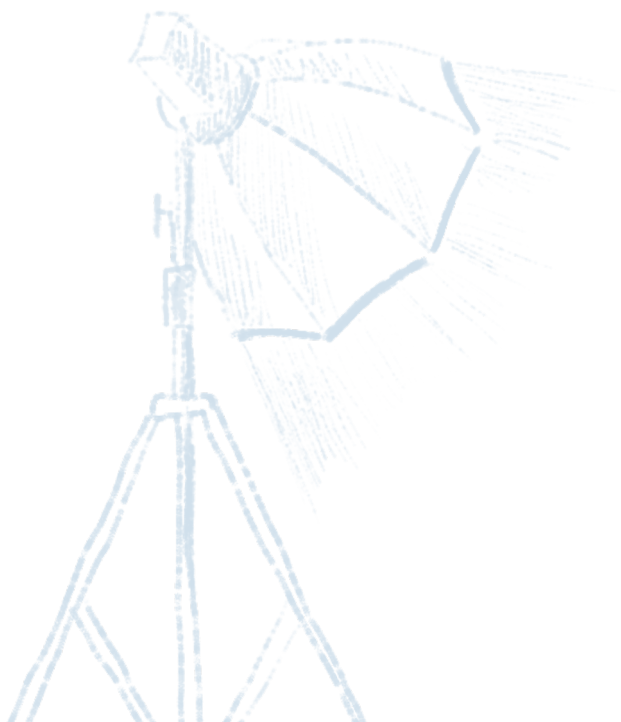
Soustředěnost.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Fotěte to, co vás baví, a hlavně se nevzdávejte, i když začátek je těžký, než to vše pochopíte.

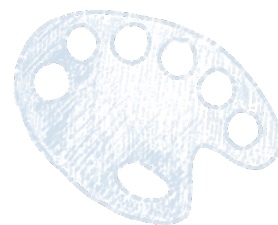

Ve fotografii jsem si našla cestu hlavně k portrétům a emocím. Baví mě zachytit okamžik, kdy člověk ukáže něco opravdového, např. pohled, úsměv, zamyšlení. Fotografie pro mě není jen odraz reality, ale hlavně pocit, který zůstane i po zavření alba.

Aneta Kišová

výtvarná tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Soňa Racety

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Když jsem nastoupila, měla jsem ráda zobrazování reality. Během studia jsem měla možnost vyzkoušet mnoho technik a námětů, kde jsem se našla v abstrakci. Uvědomila jsem si, že díla mají duši svých autorů a i když to zní jednoduše, tak jsem zjistila, že to tak jednoduché není, ale i přesto se snažím dát do svých děl kousek sebe, protože i když udělám chybu, tak to k umění patří.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Příjemné, růst, tvorba.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Během studia v ZUŠ se mi kromě výtvarných dovedností rozvíjela schopnost komunikace a práce s různými lidmi, která se mi bude hodit i v běžném životě.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Užívat si čas strávený zde a nebát se nových příležitostí, které ZUŠ nabízí - kamarádství, příměstské tábory a výstavy, techniky, profesionální rady a mnoho dalšího.

Během studia jsem si uvědomila, že nejdůležitější je mít radost ze samotného tvoření. Nemusím být se svým dílem na sto procent spokojená, ale jestli mě tvorba díla bavila, tak jsem uspěla. I když chyby dělám nerada, tak jsou důležitou součástí života včetně umění, protože napomáhají k rozvíjení dovedností, myšlení a kreativity. Postupem času jsem si našla styl a techniky, které mě baví víc než ty ostatní, ale i přesto ráda zkouším nové věci, protože o tom umění je: zkoušení nových technik a jejich kombinací.

Žofie Klognerová

výtvarná tvorba

absolvent I. stupně

vyučující Soňa Racety

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Díky tomu, že jsem objevila mnoho nových technik, otevřely se mi nové možnosti pro vlastní tvorbu.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Je to bezva.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Naučila jsem se komunikovat s lidmi a získala jsem nové přátele.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nikdo se nemusí bát přihlásit se nebo chodit do ZUŠ, všichni jsou tu moc hodní a rádi vám se vším pomohou.

Do ZUŠ jsem začala chodit v 7 letech. Ze začátku jsem se bála, ale díky tomu, že jsem to vydržela, jsem si našla mnoho nových přátel a naučila se nové techniky. Začalo mě to bavit natolik, že se budu hlásit na Uměleckou školu v Kamenickém Šenově a chtěla bych se nadále věnovat výtvarné tvorbě.

Michaela Kovaříková

výtvarná tvorba

absolvent I. stupně

vyučující Jana Timrová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj umělecký vkus se zlepšoval. Ze začátku jsem kreslila spíše pastelkami, a později jsem začala malovat na plátno a temperami. V poslední době jsem si oblíbila kontrast světlých a tmavých barev.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Kreativní, vytrvalé, inspirativní.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

V běžném životě mohu použít kombinování barev např. v oblékání.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Novým žákům bych vzkázala, ať zkouší tvořit různými technikami a nenechají se odradit.

Jmenuji se Michaela Kovaříková, ale v ZUŠ mě všichni znají jako Michalku. Je mi 14 let. Do ZUŠ chodím už od druhé třídy a výtvarné umění je součástí mého života od malička. Nejvíce mě baví malování temperami a kreslení pastelkami, protože mi dávají prostor pro kreativitu a vlastní styl. Kromě tvoření ráda trávím čas s přáteli. Po dokončení základní školy bych chtěla pokračovat na umělecké škole a studovat výtvarný obor. I když nevím, jakou práci budu v budoucnu dělat, vím, že umění bude vždy důležitou součástí mého života.

Petr Krtička

výtvarná tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Soňa Racety

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Do 1. ročníku jsem přišel hlavně s nadšením pro kresbu. Během studia mě nadchla i keramika. Díky návštěvám galerií v rámci výuky jsem poznal umělecký svět a různé výtvarné směry, které mi byly inspirací pro vlastní tvorbu.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Umění, relax, pohoda.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Komunikace, vyjadřování a diskuze.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Přeji hodně fantazie a tvůrčí dovednosti.

Jmenuji se Péťa. Docházení do ZUŠky a výtvarná tvorba pro mě znamenají odpojení se od reality, starostí a okolního světa. Při kresbě relaxuji a jsem jen sám se svojí fantazií.

Markéta Machová

výtvarná tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Soňa Racety

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj vkus se velice měnil vzhledem k tomu, že za dobu svého studia zde jsem zestárla o několik let. Řekla bych, že se mi vede dávat trochu sebe do všech mých výtvarných prací.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Hezká, přívětivá, kvalitní.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Asi nejvíce by to byla komunikace s ostatními.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Je důležité se soustředit a snažit.

Za dobu svého studia jsem vyzkoušela mnoho různých materiálů a technik, ale nejlépe se mi pracuje s vodovkami a celkově malbu mám nejraději.

Emma Medda

výtvarná tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Soňa Racety

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Hodně se mi změnil styl kreslení. Dříve jsem hodně kreslila lidi, ale teď spíše krajiny.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Naučná, někdy hlučná (hudba) a zajímavá.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Naučila jsem se mluvit s lidmi a nebát se říct svůj názor.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Hodně štěstí.

Jmenuji se Emma Medda a chodím osmým rokem do ZUŠ. Je mi 13 let. Chodím sem moc ráda, protože jsem si našla dobré kamarády a naučila jsem se komunikovat s lidmi a s uměním. Jsem moc ráda, že jsem sem začala chodit, těším se do hodin, do své skupiny. Ze začátku jsem přemýšlela, jestli budu chodit na výtvarku, nebo na zpěv. Nakonec jsem se rozhodla pro výtvarku, protože jsem měla talent na kreslení. Paní učitelka Soňa Racety mě naučila kreslit a malovat, pomohla mi vylepšovat můj talent.

Nikol Nechanická

výtvarná tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Soňa Racety

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Na začátku jsem se spíše držela zadání a za účelem učení techniky si nechávala poradit i vybrat námět. Postupně jsem si ale objevila vlastní cestu a začala tvořit to, co mě skutečně baví - to, co mě vystihuje, co cítím a kým jsem.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Přátelství, podpora, tvořivost.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

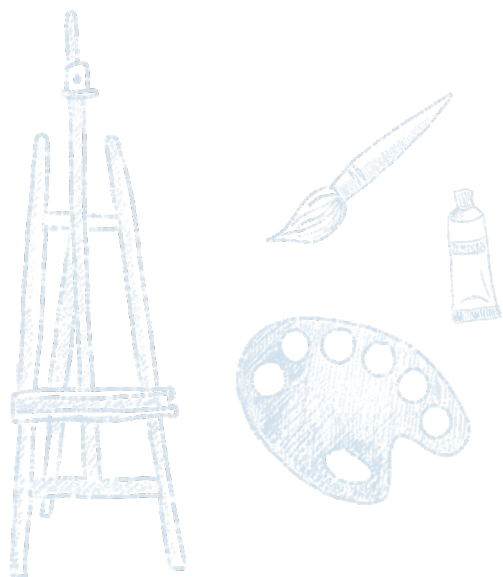
Trpělivost. Nespěchat a věřit, že výsledky přijdou s časem.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Těšte se a nebojte se. Zkoušejte nové věci, tvořte a objevujte.

Jsem žákyní ZUŠ již čtyři roky a měla jsem zde možnost naučit se tvořivosti, trpělivosti a mnoha dalším dovednostem. ZUŠ je pro mě místem odpočinku po náročném dni, místem, kde se setkávám s přáteli se stejnými zájmy. Umění se stalo přirozenou součástí mého života a věřím, že tomu tak bude ještě dlouho.

Elena Pištorová

grafika a 3D tvorba, výtvarná tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Jana Timrová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj umělecký vkus se proměňoval hodně, víc se zamýšlím nad uměním i samotnou podstatou vzniku díla jak po stránce technické, tak i po stránce konceptuální.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Náročné, různorodé, zábavné.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Výtvarka - hledat cesty, jak něco dělat jinak, než jsem zvyklá

Grafika - práce s počítačovými programy

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Soustředte se na to, co vás baví.

Hudba mě provází celý život, Už odmala mě bavilo poslouchat různé kapely a zpěváky. Později jsem začala vnímat nejen hudbu samotnou, ale i osobnosti, které za ní stojí, např. George Michael, Beatles, Oasis, Red Hot Chili Peppers, Karel Kryl, Bon Jovi, Visací Zámek nebo E!E atd.

motto:

**"Choose NOT a life of imitation"
Red HOT Chili Peppers**

Robert Kodým z kapel Lucie a Wanastowi Vjacy mě zaujal svou energií a originalitou a tím, že dokáže být výrazný nejen hudbou, ale i osobností. Chtěla jsem ho ztvárnit po svém, v různých výtvarných stylech a technikách, které ukazují, že každý člověk může mít mnoho tváří a nálad. Hudba je pro mě něco, co mě dokáže uklidnit, rozveselit nebo inspirovat. Kreslení a hudba spolu pro mě souvisí, obojí je způsob, kterým můžu vyjádřit, co cítím uvnitř. Hudba neoslovuje jen uši, ale i představivost. Každý tón v tobě může vyvolat barvu, texturu nebo příběh, který čeká na své zhmotnění.

Andrea Alexandra Pizarro Calvo

výtvarná tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Jana Timrová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj vkus se hodně proměnil. Mám pocit, že když něco vytvářím, více si představuji výslednou podobu výkresu i techniku, kterou chci k realizaci použít.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Zajímavé, zábavné, inspirující.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Ve výtvarce jsem se naučila přemýšlet nad úkolem více, aby to bylo zajímavé.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

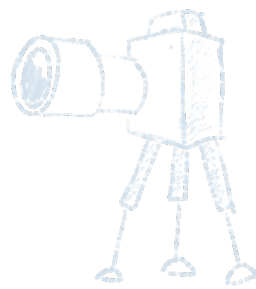
Věř si a dělej, co tě prostě baví, bez obav.

Když jsem byla malá, tak jsem neměla moc kamarádek ani kamarádů, a tak jsem si kreslila to, co se mi honilo hlavou. Několik hodin jsem strávila na zemi, u stolu a prostě si kreslila, poté co jsem vyrostla víc a víc, tak jsem se dívala na animované seriály a ty mě inspirovaly ještě více, abych malovala. Potom jsem začala číst knihy. U každého příběhu, který jsem si přečetla, jsem si představovala, jak by hlavní postavy vypadaly a jak by zněly. Tak jsem si tyto postavy kreslila a když jsem u kreslení byla, změnilo mi to náladu. U smutné hudby jsem si kreslila něco smutného a u veselé hudby něco veselého. Proto mě tak baví kreslit – dokážu si totiž vytvořit něco, i když používám jenom svoji představivost.

Barbora Razimová

fotografie a užitá tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Eva Fialková

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Ze začátku jsem se snažila fotit, aby vše bylo hlavně technicky správně, ale nyní už vkládám do tvorby svůj styl.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Kreativní, zábavné, naučné.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

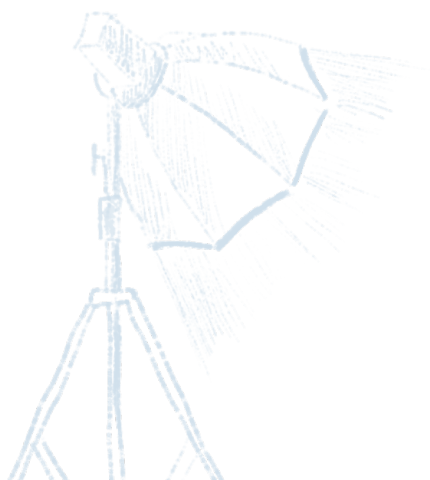
Všímat si detailů, nevzdávat se.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Užívejte si své studium a nebojte se zkoušet nové věci.

Jsem studentkou na gymnáziu, ve druhém ročníku, a focení se věnuji už od mala. Ráda stojím za fotoaparátem, kde mohu ve své tvorbě vyjádřit vše, co chci. Nejčastěji fotografuji přírodu a svět kolem sebe, ale v poslední době jsem objevila portréty, kde mohu experimentovat s různými úhly pohledu, světlem. Ráda schovávám příběhy ve svých snímcích a učím se novým technikám.

Mikuláš Wagner

výtvarná tvorba

absolvent I. stupně

vyučující Jana Timrová

1. Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Vkus se mi rozhodně změnil. Dřív jsem rád kreslil dinosaury atd., a od té doby co sem chodím, rád kreslím ty nejstupidnější věci, co mě napadnou.

2. Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Efektivní a zábavné.

3. Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Naučil jsem se tu tvořit to nejhnusnější pozadí v existenci. Miluju to (to není sarkasmus).

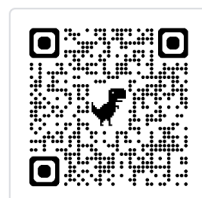
4. Co bys vzkázal/a novým žákům?

Pokud ucítíte smrad mrtvé ryby, buď vevnitř, nebo před budovou, nebojte se - to jen pan ředitel spálil popcorn.

Chodím sem na školu už 6 let a nelituju toho. Kreslení byl můj nejoblíbenější koníček, ale i když touhle dobou nemám moc nápadů, pořád si kreslení užívám. Třeba teď například moc rád kreslím komiksy. Možná to všechno využiju někdy v budoucnu. Holt jsem si našel styl života, který mám rád, a ne styl života, který by mi měl být vnucen. Ten podělanej tučňák měl pravdu...

pro kontext video ke zhlédnutí:

Magdalena Wagnerová

grafika a 3D tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Jana Timrová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Řekla bych, že se můj vkus příliš nemění. Vždycky se mi líbily věci minimalistické a poměrně jednoduché. To se mnou určitě zůstalo. A řekla bych, že je to i jedna ze součástí toho mého 'já', které se do mých děl otiskuje ve velké míře.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Přátelské, obohacující, různorodé.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného malování), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Určitě jsem se za tu dobu naučila postupovat od celku k detailu.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

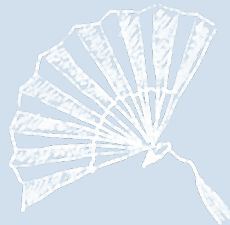
Soustřeďte se na sebe, ne na ostatní. Každý má své tempo, každý má svůj styl a každému jde něco jiného. A to je naprosto v pořádku.

Jmenuji se Magdalena Wagnerová. Je mi krásných 16 let a z toho už 6 let docházím právě do lounské zušky. Tady se věnuji dvěma oborům: Výtvarné tvorbě a Grafice a 3D tvorbě. Kromě těchto aktivit se také už 8 let věnuji tancování street dance. Aby toho nebylo málo, také se ve volném čase věnuji zpěvu a poměrně nedávno jsem se stala i součástí kapely. Baví mě skoro vše, kde je mi ponechána volná ruka a prostor něco tvořit. Řekla bych tedy o sobě, že jsem docela kreativně založený člověk.

Co se mé absolventské práce týče, rozhodla jsem se pro ilustraci. Ilustrovala jsem pohádku Dlouhý, Široký a Bystrozraký. Vlastně mě to napadlo hned první rok, co jsem na grafiku začala chodit. Nakonec k tomu ale nějak nedošlo. A protože mě tento můj úžasný nápad pronásledoval celou dobu, rozhodla jsem se ho alespoň zčásti uskutečnit letos. Rozhodla jsem se postavy založit na reálných hercích z české scény. A myslím, že alespoň trochu podobní si jsou... A teď zbývá už jen poslední otázka: „Proč jsem si tehdy vybrala zrovna tuto pohádku?“ A víte vy, co? Já sama absolutně netuším.

LITERÁRNĚ- DRAMATICKÝ OBOR

**základní
umělecká
škola
louny**

Adam Laurich

dramatická a literární tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Oksana Kaplanová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Do všech našich představení se snažím dávat vše.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

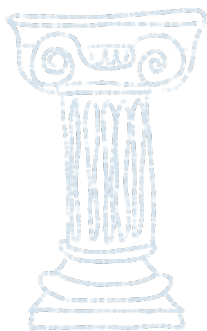
Zábavná, naučná.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Na literárně-dramatickém oboru jsem se naučil mluvit před lidmi.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Novým studentům bych vzkázal: buďte sami sebou a užíjte si každou minutu na jevišti.

Studoval jsem literárně-dramatický obor ZUŠ asi pět let. Během této doby jsem pracoval s různými předlohami, i na vlastní tvorbě. Účinkoval jsem v inscenacích „Lucie a zázraky“ a „Zpověď Jonatána papírníka“. Věnoval jsem se také autorským projektům „Život pod gaučem“ a rozpracované hře „Blbá Vendula“. V posledním roce jsem se intenzivně zaměřil na práci s hlasem, kterou jsem využil při svém recitálu. Zúčastnil jsem se workshopů pantomimy, loutkohry, storytellingu i improvizace. Naučil jsem se vystupovat beze strachu, lépe pracovat s textem a mluvit před lidmi. V tomto oboru bych chtěl dál pokračovat a rozvíjet své dovednosti.

Vivien Maťáková

dramatická a literární tvorba

absolvent I. stupně

vyučující Oksana Kaplanová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Myslím si, že můj umělecký vkus moc neovlivnila ZUŠ, ale spíše dospívání a objevování obecně. Myslím, že čím jsem starší, tím víc do svých vystoupení dávám svoje vlastní emoce a zkušenosti. Už to není jen o tom něco zahrát, ale opravdu to prožít a říct tím něco za sebe.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Kreativita, rozvoj, zážitky.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Určitě práce s trémou a vystupování před lidmi. Naučila jsem se mluvit nahlas a srozumitelně. To se hodí nejen v divadle, ale i ve škole nebo v budoucí práci.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Pokud jste silní introverti, určitě se to zde může změnit. Ale taky nemusí, já jsem v souboru čtvrtým rokem, a pořád si s většinou nerozumím. A nevadí to. Naučila jsem se zase jiné věci. To, co jsem zmiňovala v předchozí odpovědi, nebo jsem se zlepšila v tom, za čím jsem do ZUŠ přišla. Divadlo. Jsem za svůj soubor ráda, ale komfortně se tam necítím. Ale bude to mnou, a ne ZUŠ. Vždycky záleží na člověku.

Jsem spíš introvert, který se ale dokáže otevřít ve chvíli, kdy má kolem sebe správné lidi. Kreativita je pro mě způsob, jak se vyjádřit. Ráda se přizpůsobím kolektivu a hledám cestu, jak s ostatními fungovat tak, aby se každý cítil dobře. Někdy působím tiše, ale uvnitř mám spoustu nápadů a emocí, které se snažím vkládat do své práce. Tvorba je pro mě způsob, jak být sama sebou. Nikdy nejsem perfektní, i když bych chtěla. Chtěla bych se v týmu vždy více angažovat. Jak na dramaťáku, tak ve svém každodenním životě. I když můžu na první pohled vypadat našťavaně, znechuceně nebo prostě jako člověk, co se nerad baví, není tomu tak. Uvnitř jsem vážně milý a zábavný člověk. Jen je pro mě těžké začít první.

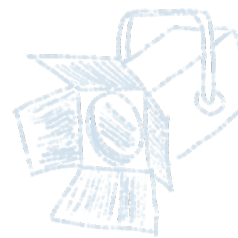

Nela Merhoutová

dramatická a literární tvorba

absolvent I. stupně

vyučující Oksana Kaplanová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj umělecký vkus se během let myslím moc neproměnil, ale více jsem se naučila vnímat detaily a ráda chodím do divadla na různá představení. Svě já se snažím vždy trochu otisknout do postav, které hraji.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Zábavné, zajímavé, novinky.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Asi jsem se naučila vnímat emoce druhých a lépe reagovat v různých situacích.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

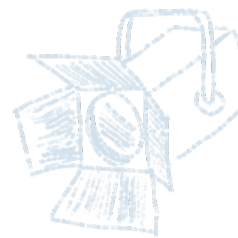
Nebát se vystupovat a hrát různé situace, ve skutečnosti je to zábava. A hlavně si to UŽÍVAT!

Jmenuji se Nela Merhoutová, je mi 14 let, studuji ZŠ Montessori Louny, jsem v devátém ročníku a tento rok budu dělat přijímací zkoušky na střední školu, takže je to pro mě hodně důležitý rok. V ZUŠ se věnuji dramaťáku a chodím do souboru Kostrbatá improvizace, který vede Oksana Kaplanová. Dramaťák navštěvuji už čtvrtým rokem a stále tam chodím s chutí a na každou hodinu se těším. Baví mě spolupracovat se svými spolužáky a s pomocí Oksany každý rok vymýšlet novou inscenaci, kterou ke konci školního roku hrajeme v divadle a na různých festivalech.

Ela Michalejková

dramatická a literární tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Oksana Kaplanová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Dříve se mi líbily jednodušší věci, ale v poslední době začínám víc přemýšlet nad emocemi a hloubkou. A jsem ráda, že při tvorbě scénáře mohu použít vlastní nápady a do představení vložit své emoce.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Kamarádi, zábava, dřina.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

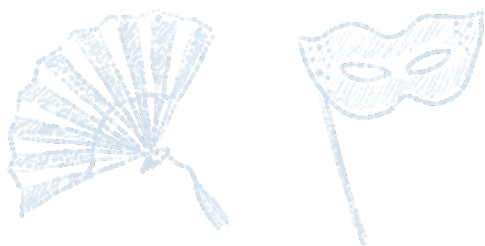
Více spolupracovat s ostatními.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

I když se to na začátku může zdát těžké, neměli by to vzdávat a měli by dělat to, co je baví.

Jmenuji se Ela Michalejková, je mi 14 let a na dramaťák už chodím sedmým rokem. Neumím si už svůj život bez něj představit. Kdybych nechodila na dramaťák, nepoznala bych spoustu super lidí. Nejvíce mě na dramaťáku baví to, že se vždycky v představení projeví vaše nápady a na jevišti jste vždycky někdo úplně jiný. Taky máme super učitelku, kterou máme rádi.

Matouš Müller

dramatická a literární tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Oksana Kaplanová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Řekl bych, že můj vkus se mění s mým věkem, ale škola mě obohatila hraním různých žánrů, které bych jinak nepoznal.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Opakování, matka moudrosti.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Trpělivost.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Aby měli z hraní radost a vybrali si to, co je bude bavit.

Jmenuji se Matouš a základní uměleckou školu navštěvuji od svých pěti let, kdy jsem začal v kolečku předškoláků. Poté jsem si vybral hudební a literárně-dramatický obor, protože má v naší rodině dlouhou tradici a divadlo mě zaujalo a baví mě až do teď. Na dramaťáku mě baví hlavně vytvářet nové inscenace se skvělou partou.

Zuzana Ortmannová

dramatická a literární tvorba

absolvent II. stupně

vyučující Oksana Kaplanová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj umělecký vkus se velmi proměnil a kousek svého „já“ jsem se snažila otisknout do každé své postavy, kterou jsem hrála.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Žoviální horská dráha.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Schopnost respektovat názory a přesvědčení ostatních.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Dramaťák je nejlepší zaměření, které si můžete na ZUŠ vybrat a Oksana je největší zlatíčko, ale nesnažte se ji rozzuřit!

Jmenuji se Zuzana Ortmannová, chodím na dramaťák 6 let a bylo to jedno z nejlepších rozhodnutí, které jsem kdy udělala. Dramaťák pro mě znamená komfortní a bezpečné místo, kde může každý být sám sebou a nikdo ho nebude soudit, nebo se s ním přestane bavit kvůli tomu, že nezná trendy nebo že nejde s proudem. Doufám, že dramaťák zůstane takový jaký je ještě dlouhou dobu.

Adéla Pacltová

dramatická tvorba a historický šerm
absolvent I. stupně
vyučující Petr Dočkal

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Na začátku studia jsem pouze přijímala všechny nové informace a snažila jsem se je pochopit a zpracovat. V průběhu studia jsem začala o všem víc přemýšlet a hledat si vlastní prostředky k vyjádření, samozřejmě v rámci toho, co technicky šerm dovoluje.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Kamarádká, inspirativní, veliká.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

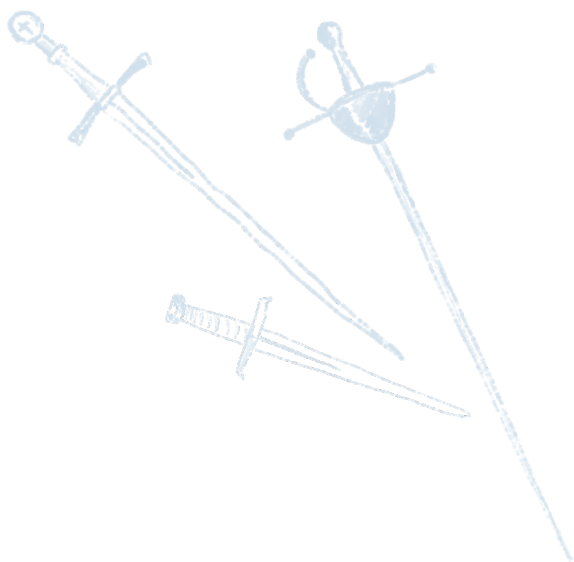
Naučila jsem se sebeobraně, vystupovat na veřejnosti.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Aby si studium ve škole užili. Získají spoustu nových kamarádů a to je super.

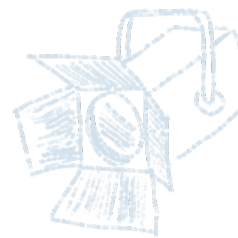

Jmenuji se Adéla Pacltová a průběžně jsem ve škole studovala hru na klavír, sólový zpěv, jejichž studium jsem již ukončila. V současné době studuji výtvarnou tvorbu, fotografii, dramatickou tvorbu a historický šerm, ve kterém v letošním roce absolvuji. Všechno, co ve škole dělám, mě obrovsky baví, mám skvělé učitele a super partu kamarádů, které jsem tady získala.

Daniela Petrlíková

dramatická a literární tvorba
absolvent I. stupně
vyučující Oksana Kaplanová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Na začátku jsem byla hodně nejistá a bála jsem se projevit. Ale postupem času jsem začala objevovat, co mi je blízké, a že se v tom začínám cítit dobře. Dneska už se nebojím dát do představení emoce nebo názory.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Přátelská, inspirativní, podporující.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Mám větší sebevědomí, nebojím se vystupovat před lidmi a hlavně mám svůj názor.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Ať se nebojí být sami sebou, že chodit někam, kde to neznají, je normální, ale že na dramaťáku vás hned přijmou. Je to opravdu prostředí, kde vás nikdy nebudou soudit.

Dramaťák mi dal mnohem víc než jen zkušenosti s herectvím. Naučil mě překonávat strach, vystupovat před lidmi a věřit si. V přátelském kolektivu jsem našla podporu i nové přátele. Postupně jsem se naučila vyjadřovat své emoce i názory a nebát se být sama sebou. Každé představení pro mě bylo krokem vpřed nejen na jevišti, ale i v osobním životě.

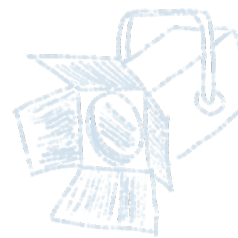

Alžběta Strachotová

dramatická a literární tvorba

absolvent I. stupně

vyučující Oksana Kaplanová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Vkus se mi skoro vůbec neproměňoval a vzhledem k tomu, že náš soubor dělal autorské představení, tak se mé "já" v postavě, kterou jsem hrála, otisklo docela dost.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Přátelé, zábava, práce.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Vystupování před lidmi.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Chodit na literárně-dramatický kroužek není jen zábava a hry, ale také práce ve skupině a příprava na představení.

Jmenuji se Alžběta Strachotová a je mi třináct let. Do ZUŠ chodím osm let. Na dramaťák chodím, protože mě baví hrát a mám tam skvělé kamarády. Mimo dramaťák mě baví sportovat a kreslit.

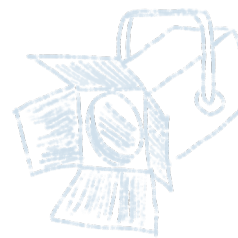

Karolína Drápalová

dramatická a literární tvorba

absolvent II. stupně

vyučující Oksana Kaplanová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Umělecký vkus jsem myslím měla vždy dobrý a za mého působení v ZUŠ se asi nijak extra nezměnil. Myslím ale, že do našich společných souborových představení jsem alespoň část sebe vždy dala.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Základní umělecká škola.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Improvizace.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Když zapomenete heslo do ZUŠ, nezoufejte, není tak složité.

Jmenuji se Karolína Drápalová a je mi 18 let. Ve volném čase dělám dramáček, také ráda sportuji.

Jsem už sedmým rokem vegetariánka, protože mám zvířata. Nečekejte ale, že mě potkáte se psem, spíše to bude s nějakým plazem či africkým šnekem nebo axolotlem.

Dominik Tattermusch

dramatická a literární tvorba
absolvent II. stupně
vyučující Oksana Kaplanová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Kdybych to měl pojmenovat, řekl bych asi, že jsem se postupem času naučil umění víc vnímat a vážit si na něm kvalit, které mi třeba dřív byly jedno. A co se týče mého otisku v inscenacích, je to dost podobné, je ho tam časem čím dál víc. A rok od roku je hlavně úplně jiný, protože jsem v dramaťáku strávil jedny z nejformativnějších let svého života, což je taky velká sranda.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Fajn, jupí, krásný.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného hraní), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Dívat se lidem do očí. Dlouho.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Užijte si to. A když najdete někde, kdekoliv, nějakou část auta, dejte ji Oksaně, ona je sbírá :)

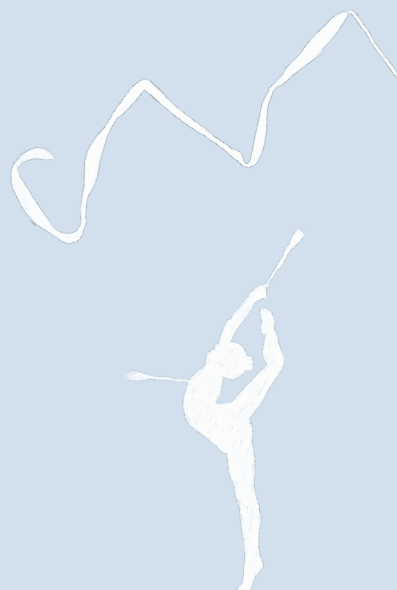
V šestý třídě se mě naši zeptali, jestli nechci chodit na dramaťák. Nějak jsem se k tomu neměl, protože jsem se bál. Šel jsem na přijímačky a málem jsem se rozbrečel, když jsem měl předčítat z Deníku malého poseroutky. Šel jsem na první hodinu, byl jsem podroben horkému křeslu, hrál jsem důchodce, co čeká na máslo, a pak to šlo ráz na ráz.

Za těch osm let mě ani jednou nenapadlo, že bych tam přestal chodit. To se mi u žádného předchozího kroužku nestalo. Já jsem se v tom prostě našel, našel jsem tam svoje kamarády, budoucí školu a smysl. Co je ale potřeba říct, je že najít se v jakýmkoliv kroužku, ač je to super, rozhodně není povinný. Od toho ani nejsou. Myslím, že ať už si z chození na zušku člověk odnese jedno dobré přátelství, tři akordy na kytaru, smysl života nebo vědomí, že to není pro něj, stojí za to si to zkusit, protože takový věci se neztratí, protože takový věci nás formují. A říkám to úplně bez nadsázky.

TANEČNÍ OBOR

**základní
umělecká
škola
louny**

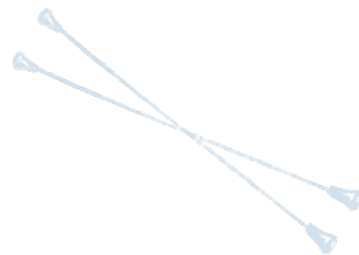

Adéla Benešová

tanec s hůlkou

absolvent I. stupně

vyučující Lenka Havlišťová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Můj umělecký vkus se moc nezměnil. Do mých představení se mi podařilo otisknout část svých emocí.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Emoce, disciplína, vytrvalost.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného tance), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Vytrvalost. Mažoretky mě naučily nevzdávat se při neúspěchu, pravidelně trénovat a pracovat na sobě i tehdy, když se něco hned nedaří, a jít si za svým snem. Tato vlastnost se mi bude hodit v běžném životě i ve škole.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Tancuj dokud můžeš :)

Jmenuji se Adéla Benešová a v ZUŠ se věnuji oboru tanec s hůlkou. Tento obor jsem si vybrala, protože mě baví spojení pohybu, hudby a techniky práce s hůlkou. Každý trénink mi přináší nové zkušenosti a možnost zlepšovat se.

Postupně se učím náročnější prvky i celé choreografie a mám radost, když vidím svůj pokrok. Učí mě soustředění, disciplíně i vytrvalosti. Zjistila jsem, že když na sobě pracuji a nevzdám se, dokážu překonat i věci, které se mi na začátku zdály těžké.

Vystupování před publikem je pro mě velkou motivací.

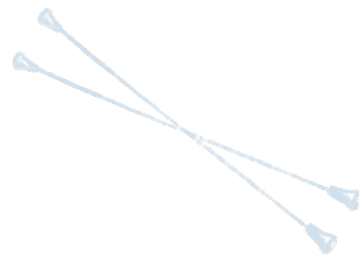

Karolína Cimrmanová

tanec s hůlkou

absolvent I. stupně

vyučující Lenka Havlišťová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Postupně jsem začala víc vnímat hudbu, výraz a styl. Do vystoupení se snažím dávat vlastní energii a emoce.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Kreativní, zábavná, inspirativní.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného tance), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

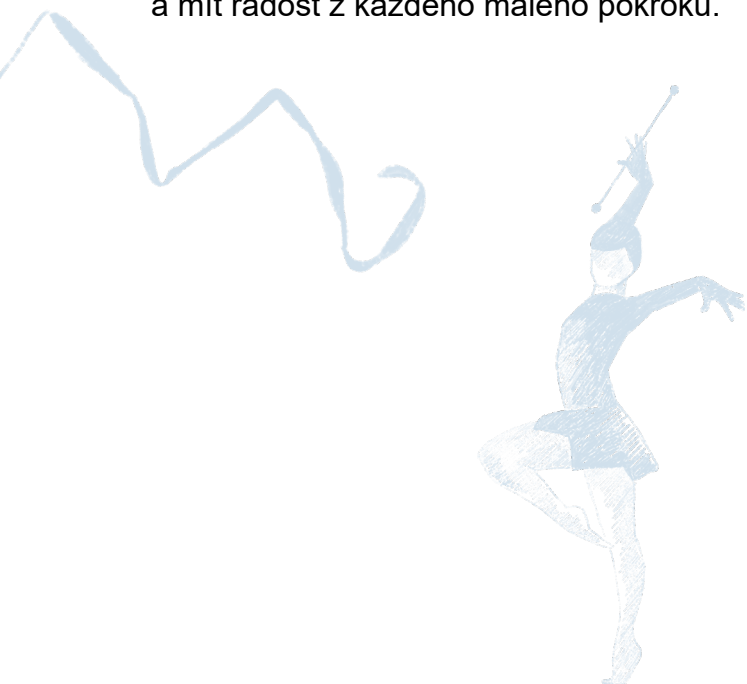
Naučila jsem se hlavně vytrvalosti a pravidelné práci na sobě. Díky vystoupením jsem taky získala větší sebevědomí a schopnost vystupovat před lidmi.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nebojte se začátku ani chyb, každý se všechno učí postupně. Důležité je vydržet, poslouchat hudbu, užívat si každý pohyb a mít radost z každého malého pokroku.

Jmenuji se Karolína Cimrmanová a v ZUŠ se věnuji práci s hůlkou. Baví mě zkoušet nové sestavy, překonávat sama sebe a posouvat se krok za krokem dál. Díky tréninkům jsem si vybudovala větší sebevědomí a naučila se nevzdávat se, i když něco nejde hned. Nejhezčí jsou pro mě chvíle na pódiu, kdy můžu ukázat, co jsem se naučila, a užít si vystoupení naplno. ZUŠ je pro mě místo plné pohybu, hudby a zážitků, na které budu ráda vzpomínat.

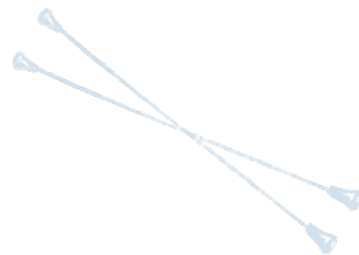

Klára Jonášová

tanec s hůlkou

absolvent I. stupně

vyučující Lenka Havlišťová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Teprve se učím dávat do představení sebe.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Zábavné, někdy těžké.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného tance), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Spolupráce a komunikace s ostatními.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Že zuška je skvělý místo a ať dělají, co je baví, a nevzdávají se.

Jmenuji se Klára Jonášová a mažoretky dělám od 5 let. Dostala jsem se k tomu díky kolečku předškoláků a začalo mě to bavit. I když mě moje mamka chtěla odhlásit, tak jsem u mažoretek zůstala. Přidal se potom i tanec a oboje mě baví a naplňuje a jsem ráda, že máme skvělou paní učitelku, která nás připravuje na všechny soutěže a podporuje. Náš tým je pro mě jako rodina.

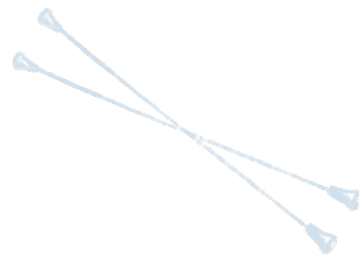

Sofie Lorenčíková

tanec s hůlkou

absolvent I. stupně

vyučující Lenka Havlišťová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Od počátku mého působení v ZUŠ jsem se soustředila na týmovou práci. Minulý rok jsem vyzkoušela sólo, kde jsem se mohla naplno projevit, a získala jsem touhu se intenzivně zlepšovat.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Adrenalin, soustředění, kamarádství.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného tance), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Spolupráce.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nebojte se přijít, objevíte v sobě nové dovednosti!

Jsem milovnice tance, mažoretky nejsou jediným druhem tance, kterému se věnuji. Pohybem mohu projevit svoje emoce. Mám ráda zelenou barvu, k-pop a moře. Nemám ráda lhaní a přetvářku. Humor je součástí každého mého dne.

**"Budoucnost patří těm,
kteří věří v krásu svých snů."**

Eleanor Roosevelt

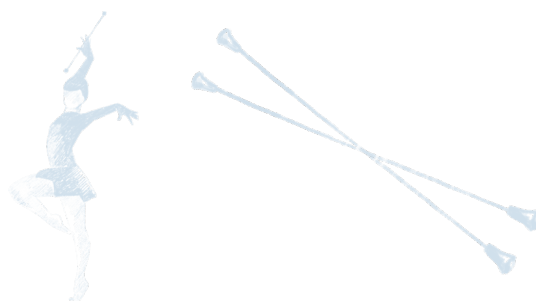

Karolína Mašková

tanec s hůlkou

absolvent I. stupně

vyučující Lenka Havlišťová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Ze začátku jsem se chtěla věnovat spíše twirlingu, protože mi přišel zábavnější než mažoretky. Postupem času se ale můj pohled změnil. Nechala jsem si postavit moje první sólo a zjistila jsem, že mažoretky nejsou taková nuda, jak jsem si dřív myslela. V prvním sóle jsem se soustředila hlavně na kroky, počítání do hudby a správnou techniku. Postupně jsem ale začala víc pracovat s výrazem, energií a tím, jak působím na porotce a diváky. Dnes se snažím, aby v každém vystoupení bylo vidět, kdo jsem – moje radost z mažoretek, síla i emoce.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Naplňující, motivující, přátelské.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného tance), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Jednou z největších dovedností, které jsem se tady naučila, je spolupráce v týmu. Jako mažoretky musíme fungovat jako jeden celek – každý krok, pohyb i výraz musí být sladěný, aby vystoupení působilo jednotně. Pochopila jsem, že když někdo udělá chybu, není důležité hledat viníka, ale podpořit se navzájem a táhnout za jeden provaz. Díky tomu jsem si uvědomila, jak důležitá je komunikace, vzájemná důvěra a respekt. Tato zkušenost mi pomohla být otevřenější, ohleduplnější a lépe spolupracovat s lidmi i mimo tréninky a soutěže. Věřím, že právě schopnost pracovat v týmu mi bude v životě velkou výhodou.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Novým žákům bych vzkázala, aby se nebáli začít a dali tomu čas. Určitě si najdete nové kamarády, kteří vás budou podporovat a stát při vás. Zpočátku může být všechno nové a náročné, ale každý malý pokrok stojí za to.

Důležité je neztrácet sebevědomí a odvahu, i když se něco nepovede - právě chyby nás posouvají dál. Užívejte si tréninky, vystoupení i společné zážitky s týmem, protože ty vám zůstanou jako krásné vzpomínky. A hlavně – věřte si a buďte sami sebou, protože právě to dělá každé vystoupení jedinečné.

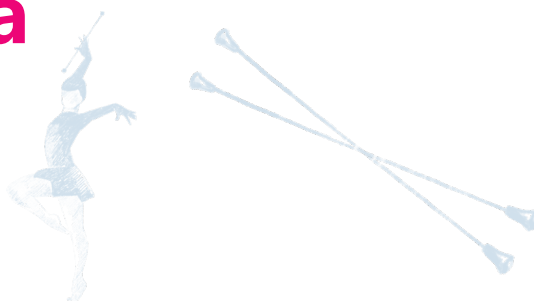
Jmenuji se Karolína Mašková a v ZUŠ se věnuji oboru tanci s hůlkou. Tento obor jsem si zvolila proto, protože mi dává prostor vyjádřit své pocity a energii pohybem. Tréninky, soutěže i vystoupení jsou pro mě chvíle, kdy se dokážu odpoutat od každodenních starostí a soustředit se jen na to, co mám ráda. Ráda se učím nové prvky a posouvám své hranice, i když pokrok někdy nepřichází tak rychle, jak bych si přála. Vím ale, že trpělivost a vytrvalost se mi vrátí ve chvíli, kdy na soutěži předvedu vše, na čem jsem dlouho pracovala.

Ema Miesbauerová

tanec s hůlkou

absolvent I. stupně

vyučující Lenka Havlišťová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Během těch let, co tady jsem, jsem si za tu dobu vyzkoušela různé styly, díky kterým jsem poznala, co mi vyhovuje víc. Zkusila jsem si dva roky twirlingu a sama uznala, že klasický styl mažorettek mi sedí opravdu víc. Ze začátku jsem se taky víc soustředila na techniku, ovládání prvků, usmívat se, ale postupem času jsem do vystoupení začala dávat i vlastní emoce a vlastní styl. Nejsem si jistá, ale myslím si, že se mi do mých vystoupení podařilo otisknout kus mé osobnosti, jako radost z pohybu a chuť stále se zlepšovat.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Motivující, zábavná, přátelská.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného tance), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Naučila jsem se hlavně vytrvalosti. Když chci něčeho dosáhnout nebo se něco naučit, musím mít trpělivost a snažit se. Pak vím, že toho můžu docílit. Tato dovednost se mi bude hodit i v běžném životě.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Novým žákům bych asi vzkázala, aby se nebáli zkoušet nové věci, aby se rychle nevzdávali a že udělat chybu není špatně. Důležitý je si užívat radost z pohybu, snažit se a chtít se nadále zlepšovat.

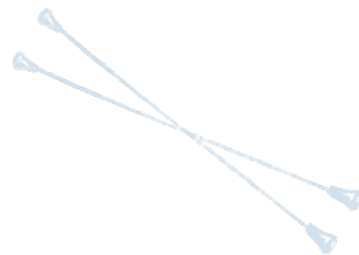
Jmenuji se Ema Miesbauerová a v ZUŠ se věnuji tanci s hůlkou. Tenhle sport mě hodně baví. Jsou chvíle, kdy je to těžké, ale vždy se to dá nějak zvládnout. Říkám si, že jeden špatný trénink je lepší než ho úplně vynechat. Tento sport je už součástí mého života a žiju s ním pomalu každý den. Naučil mě trpělivosti a tomu, že se nemám vzdávat, protože ne všechno jde hned. Nejraději mám samozřejmě soutěže. Miluju ten pocit ještě před vstupem na pódium, úplně nejlepší je ale chvíle přímo na něm a potom radost, když si běžím pro medaili a mám pocit, že jsem něco dokázala. Po vystoupení se téměř nikdy necítím špatně. Naopak na sebe bývám často pyšná. Tento sport mám opravdu ráda a budu dělat všechno pro to, aby mě naplňoval i do budoucna.

Sofie Rajlichová

tanec s hůlkou

absolvent I. stupně

vyučující Lenka Havlišťová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Dříve se mi víc líbily mažoretky, ale časem jsem se našla spíše v tanci, do obou dvou zkouším dávat co nejvíce emocí, aby to působilo na diváky realisticky.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Inspirativní, umělecká, zábavná.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného tance), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Určitě spolupráce, která se dá využít v životě.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nebojte se ukázat, co ve vás je, a hlavně si užívejte kroužek, který děláte.

Jmenuji se Sofie Rajlichová, dělám mažoretky od 6 let. Začala jsem je dělat kvůli své nejlepší kamarádce, ale potom mě to začalo bavit, takže jsem ráda, že jsem začala. Tanec dělám 3 rokem a nechci skončit, baví mě to úplně hodně. Jinak mažoretky dělám už 7 let a taky nechci skončit a doufám, že u toho dlouho vydržím.

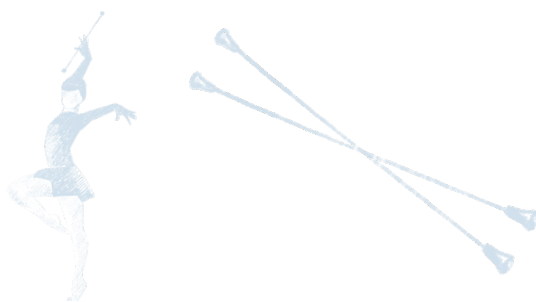

Johana Sejvalová

tanec s hůlkou

absolvent I. stupně

vyučující Lenka Havlišťová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Když jsem před sedmi lety poprvé vzala do ruky hůlku a obula si piškoty, vnímala jsem tanec hlavně jako hru. Zjistila jsem, že tanec není jen o tom, jak vysoko hůlka vyletí, ale o tom, co se děje mezi mnou a hudbou v tu danou vteřinu.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Vášeň, disciplína, přátelství.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného tance), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Kromě samotného pohybu mi studium dalo jednu zásadní dovednost: odolnost. Naučila jsem se, že když mi hůlka spadne (obrazně i doslova), není to konec světa. Důležité je se pro ni sehnout, narovnat se a s úsměvem pokračovat dál. Tahle schopnost „ustát chybu“ a jít dál s hlavou vztyčenou je něco, co využiju v každé životní situaci, ať už v práci, nebo v osobním životě.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

„Nebojte se pádů a neúspěchů. Každý trénink, který vás bolel nebo se vám do něj nechtělo, vás formuje víc, než si teď dokážete představit. Užívejte si každou minutu na sále, protože tyhle roky utečou rychleji než jedno vyhození hůlky do vzduchu. Stojí to za to!“

Jmenuji se Johana Sejvalová a v roce 2026 absolvuji taneční obor ZUŠ. Tanec je pro mě způsob, jak vyjádřit emoce, radost i energii pohybu. Kromě tance se nadále věnuji výtvarnému oboru, který mi dává prostor pro kreativitu a vlastní fantazii. V tomto školním roce jsem také začala hrát na klavír a objevovat svět hudby. Umění je pro mě inspirací i součástí každodenního života a těším se na vše, co mi studium a tvorba přinese.

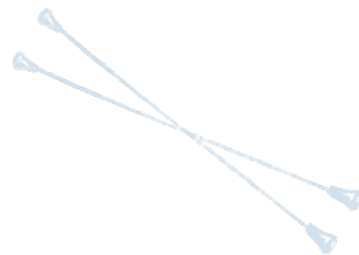

Agáta Sklouzová

tanec s hůlkou

absolvent I. stupně

vyučující Lenka Havlišťová

Jak se během let v ZUŠ proměňoval tvůj umělecký vkus a kolik z tvého vlastního 'já' se ti podařilo otisknout do tvých děl?

Na začátku jsem se soustředila hlavně na techniku a přesnost, ale postupně jsem začala vnímat tanec i jako způsob vyjádření emocí a osobnosti. Můj vkus se rozšířil a dnes mě baví choreografie, které mají příběh a energii. Do svých vystoupení se snažím dávat vlastní výraz, náladu i radost z pohybu.

Popiš naši školu (nebo tvé studium zde) pouze třemi slovy.

Kreativní, motivující, přátelská.

Kdybys měl/a popsat jednu dovednost (kromě samotného tance), kterou ses tu naučil/a a bude se ti hodit v běžném životě, co by to bylo?

Sebedisciplína – naučila jsem se pravidelně trénovat, překonávat stres a věřit si při vystupování.

Co bys vzkázal/a novým žákům?

Nebojte se být vidět a dělat věci po svém. Každý začínal od začátku, důležité je nevzdat to a užívat si.

Jmenuji se Agáta Sklouzová a tanec s hůlkou pro mě není jen pohyb, je to způsob, jak vyjádřit emoce, energii i radost. V ZUŠ jsem se naučila nejen techniku mažoretkového tance, ale i spolupráci, trpělivost a odvahu vystupovat před lidmi. Nejvíc mě baví momenty, kdy se hudba, pohyb a výraz spojí v jeden celek. Tanec mi pomohl najít vlastní styl a sebevědomí, které využívám i mimo pódium.

